SNÄTTRINGE SKUBBAREN

NUMMER 1 1999 28/90

TIDNING FÖR SNÄTTRINGE SK:S ORIENTERARE

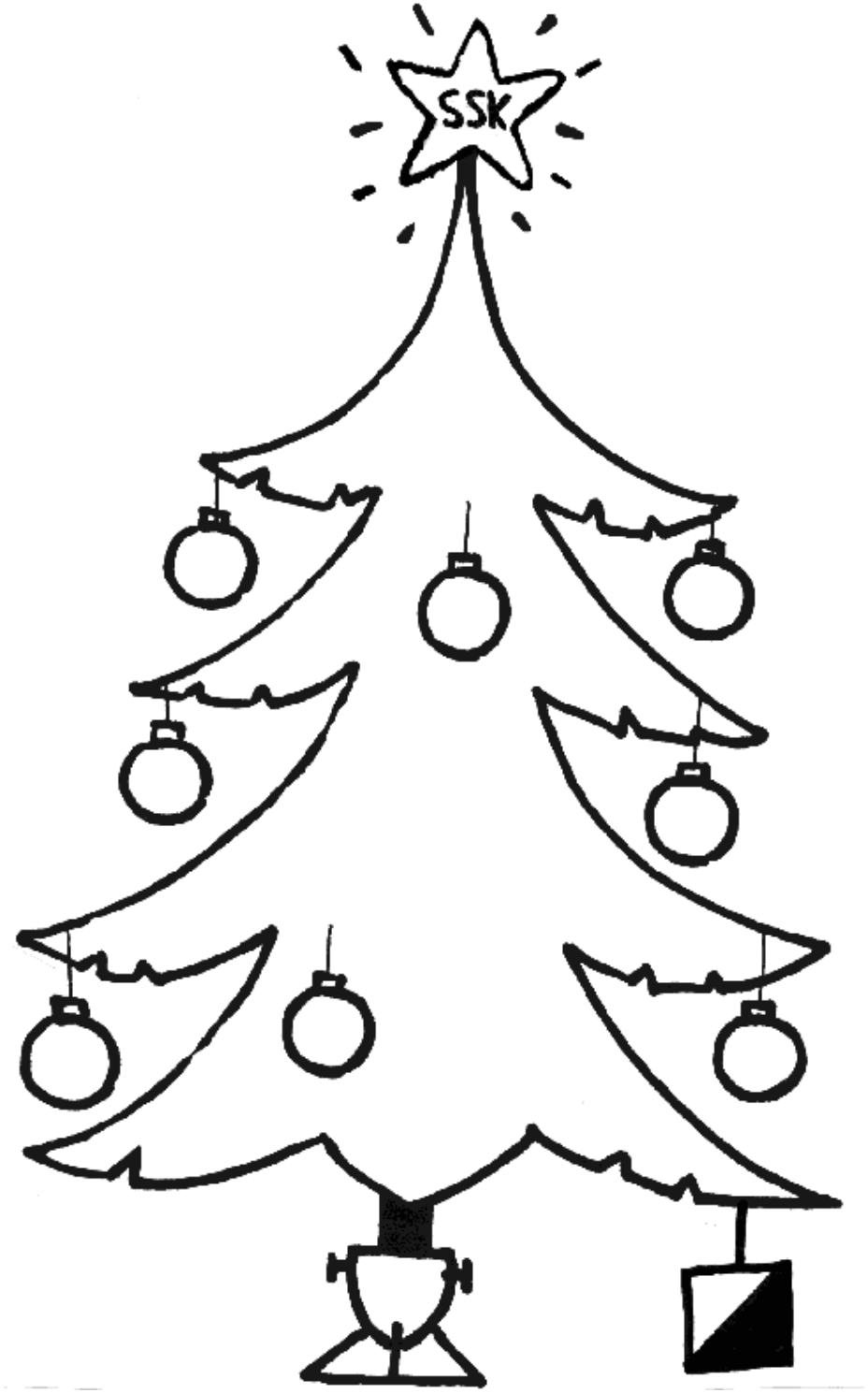

Redaktionen

Plötsligt, utan förvarning kom vintern, inte helt oväntat men ändå överrumplande på något sätt. Nästan lika överrumplande som detta nummer.

Vintern tränger sig på överallt, ingen undgår den. Den lägger sig som ett kyligt täcke över vårt annars så levande land. Allt blir ofruktbart och kallt som om naturen ger upp allt hopp bara för att det kom lite snö nedsinglande från himlen. Men gett upp hoppet på vår klubbtidning har ni väl inte gjort trots att det var ett tag sedan förra numret, ja nästan ett helt år.

I detta spännande nummer kan du bl.a. läsa om Runes bravader i Tjeckien, om våra arrangemang, den spännande Halikko-kavlen och hur vår höstavslutning avlöpte. Det är ju lätt att man kan bli lite insnöad men man får ju inte lägga av med träningen bara för det, det kommer ju trots allt en vårsäsong lite längre fram.

Ett stort tack till alla som skrev i detta nummer, bra gjort!

Från oss alla till er alla en riktig god jul och ett gott nytt år.

Ha en trevlig lässtund med detta nya nummer av SNÄTTRINGE-Skubbaren.

Veteran VM

Höstavslutning & Tok-OL

Halikko-Viesti

Emit vs Sportident

Stort test av OL-skor

SNÄTTRINGE Skubbaren

Redaktion

Björn Lindén	08-711 82 41
Peter Granath	08-646 37 65
Beatrice Letfors	08-711 93 66
Marlene Blomqvist	08-774 86 81
David Pettersson	08-86 42 98
Sara Lundblad	08-774 87 85

Adress

SNÄTTRINGE-Skubbaren
c/o Björn Lindén
Yrkesvägen 6
141 43 Huddinge

Framsidan

Sara och Jonny innan Höstavslutningens Tok-OL.
Foto: Björn Lindén

E-post

Björn: *bjurtan@hotmail.com*
David: *davidpettersson@swipnet.se*
Sara: *sasasara@hotmail.com*
Bea: *bettan@forpresident.com*
Marlene: *marlene.blomqvist@swipnet.se*

Internet

http://www.snattringesk.a.se

Manusstopp

Manusstopp för nästa nummer av Snättringe-Skubbaren är den 27 maj.

Copyright

© Copyright Snättringe Sportklubb, 1999

Eftertryck förbjudet utan skriftligt tillstånd. Innehållet i denna tidskrift utgör inte i något avseende Snättringe SKs officiella ståndpunkt eller åsikt.

Ledare:

Att återigen få skriva en ledare i Skubbaren känns som en ära. Det är härligt att tidningen fortfarande lever, tack vare en ny föryngrad redaktion. Så har det varit genom åren, det är ett slitsamt jobb att sätta ihop en tidning och till slut tappar man gnistan. Men strax stiger några fram och räddar situationen. En klubbtidning behövs, och jag önskar den nya redaktionen lycka till!

Har du lust med det?

Ända sedan årsmötet har jag formulerat början på ledaren. Jag vill tacka för förtroendet att på nytt bli vald till ordförande för Snättringe SK, denna gång också för huvudstyrelsen. Klubben har alltid betytt mycket för mig och jag såg fram emot att få leda omvandlingen till den ”idrott för nytänkare” som vi vill vara. Men omständigheterna ville annorlunda. På jobbet blev jag alltmer inblandad i etablerandet av ett nytt bolag i Dublin, och efter att ha fått min lägenhet länsad av inbrottstjuvar bestämde jag mig; Jag tackar ja till att flytta till Irland på två år för att bygga upp den nya verksamheten. Därför sitter jag nu sedan början av september här i Dublin och präntar i och för sig på ett tack, men det är ett ”tack för mig”. Jag kan inte fungera som ordförande, även om jag reser en del till Sverige emellanåt. Min erfarenhet säger att man skall delta ofta och regelbundet i verksamheten för att fungera bra som ledare.

En efterhängsen förkylning höll mig borta från träningen under hela vårsäsongen, så därför gick det som det gick med våravslutning och ungdomsläger. Två mindre trevliga minnen från i år. Fast nog föredrar säkert de flesta att minnas 1998 som året då vi fick en världsmästare i Rune Rådeström (veteran-VM), som följdes upp med en totalseger i 5-dagars, grattis! Och övriga gubbar håller också hög klass, år efter år. På ungdomssidan är det kul att se alla nya idéer som ledarna provar och de tävlingsframgångar som blir resultatet. Skall man lyckas som ledare måste man trivas i den rollen. Jag tycker vi skall bygga ännu mer på att låta den som vill jobba med det som man har lust med. Då är man inspirerad och gör ett bra jobb och då får man uppskattning som gör att man fortsätter som ledare. Och då utvecklas klubben.

Fast man ska ha klart för sig att orientering är en individuell idrott och det är den enskilde idrottarens egen talang och träningsinsats som har den helt avgörande betydelsen. Därför är det kul att Sara Lundblad får betalt för sitt slit, att hon fortsätter att utvecklas. Hon är just nu helt överlägsen i Stockholm, otroligt duktig. Till årets ungdomsorienterare utsågs Marlene Blomqvist, ett mycket gott val. Dessa två får representera alla övriga ungdomar som kämpar på träningar och tävlingar, med både fina upplevelser och några bommade kontroller som minne från i år.

När jag nu är inne på trevliga minnen från året måste jag nämna våra lyckade tävlingsarrangemang. Det är ett kännetecken för oss, och årets blev inga undantag. Tack Uffe och Göran för den nationella, och Stefan och Hasse för Höstlunken. Nästa år skall vi arrangera dag-DM, distriktets näst största individuella tävling och Höstlunken. Vi vill gärna fortsätta att vara duktiga på att arrangera tävlingar. Visserligen får några i klubben dra ett tungt lass, men för många är det faktiskt något som de har lust med och därför gör med glädje. Kanske kan detta leda till att vi är med och arrangerar 5-dagars i Stockholm 2004, i dagarna lämnar eventuellt distriktet in en ansökan. Stötostenen är om C-orten får förläggas på Gärdet.

Jag har berört två av klubbens verksamhetsidéer, bra ungdomsverksamhet och högklassiga tävlingsarrangemang. Dessa är vi nog alla överens om. Den tredje är inte lika tydlig. Traditionellt sett har orienteringssektionen haft verksamhet för alla medlemmar – om de är tävlingsorienterare. För framtiden tror jag vi skall förändra detta tredje ben genom att stryka åtminstone ”tävlings-”, men kanske också ”orienterare”. Även om vi naturligtvis är och förblir en orienteringsklubb, kan och måste vi bredda utbudet så att vi kan erbjuda alla medlemmar trevliga aktiviteter. Jag tycker det stämmer väl överens med vårt ändamål med verksamheten som stadgarna formulerar det: ”Snättringe Sportklubb, stiftad den 22/2 1931, har till ändamål att genom utövande av idrott och friluftsliv verka för höjande av medlemmarnas fysiska och psykiska fostran samt för främjande av god kamrat- och idrottsanda.” Det kan tyckas låta ”mossigt”, men är en av de trender som vi ser framför oss. Fler och fler människor vill själva utöva idrott eller motion, men det skall vara med ”kvalitet”. Vi har alla förutsättningar att leva upp till detta. Vill vi dessutom nå fler människor måste vi erbjuda något nytt. Orientering i dess nuvarnade lockar barn, föräldrar, partner och vänner – likasinnade. För att nå andra krävs nytänkande. Har du lust med det?

Ordförande
Bengt Bivrin

Seved Nordin 80 år

En av våra mest kända orienterare både inom och utanför klubben har fyllt 80 år. Vad skulle vi göra? Han måste firas på något vis. Seved som är i förskingringen sedan många år är numera bosatt i staden Hjo och representerar Hjo OK. Sagt och gjort, Ragge Bergmark, Gösta Ericksson och jag beslöt oss ett hembesök och överaska födelsedagsbarnet. Den 25 januari avreste vi till min sommarstuga i Mullhyttan i Närke, efter det att jag lovade att ställa min snabba Lada till färdmedel. Ragge godkände ej detta och envisades att ställa upp med sin opålitliga Nissan vilket också godkändes efter viss tvekan. Efter en nervös nedfärd till Mullhyttan där vi övernattade avreste vi mot Hjo den 26 vilket var födelsedagen. Gissa om festföremålet blev överraskad när vi ringde på. Seveds närmaste var samlade och visste om ankomsten men inte han själv. Det blev en trevlig dag med mat och dryck innan vi åter igen ställde blicken mot Mullhyttan där vi övernattade för att på följande dag avresa mot Huddinge.

Seved är fortfarande väldigt aktiv inom sporten och skördar fortfarande fina framgångar i sin klass. Han blev bl a veteranvärldsmästare och veteran-SM etta, förutom alla DM-mästerskap han erövrat. Dessutom är han en hedersmedlem i SSK. Han är med andra ord en värdig representant för vår idrott och vi önskar honom all lycka och framgång i fortsättningen. Seved framförde sitt tack till SSK och önskade fortsatt framgång.

Svenne Roos

Det är åtta år sedan vi arrangerade en nationell dagorientering i Stockholm. Det är väl inte riktigt sant, men ändå sant.

Vår nationella tävling

TEXT TÄVLINGSLEDARE ULF STRIDH

Vi har sedan tävlingen 1990 vid Balingsnäs på Mörtsjöbladet arrangerat två 25manna, två kortdistanser och sju Höstlunkentävlingar. Så det är väl synd att säga att vi legat på latsidan. Men vi har inte arrangerat en ”vanlig” söndagstävling sedan dess. Det är trots allt en nödvändighet att vi även arrangerar en vanlig nationell tävling med jämna mellanrum. Söndagstävlingarna är en nödvändighet i Stockholms orienteringsrörelse. Utan dem får vi inbitna tävlingssugna resa till angränsande distrikt för att tävla.

Därför tyckte vi att under denna lugna period i 25manna var det dags för en lite mindre tävling. Var skulle vi hålla till? På någon av våra Huddingekartor? Vi i tävlingskommitten tyckte att det var dags för att arrangera på en annan karta. Under många år arrangerade vi bara på våra kartor. Dessutom är SSK med i Söderkartor och har inte arrangerat på någon av dessa kartor hittills. Men som vanligt är det mycket som skall stämma så det blev istället en Hellaskarta vid Uringe. Då var det dags att leta TC. Det finns många åkrar och ängar plus tre andra allternativ. En idrottsplats, en grusgrop och en bygdegård. Grusgropen använde Hellas för DM 1997 och från idrottsplatsen fick jag inget besked om den var ledig. Ansvarig för uthyrningen av bygdegården, Göran Johansson, var däremot mycket positiv. Efteråt med facit i handen kan vi väl säga att det var det bästa vi kunde ha. Ett bättre TC var det länge sedan Snättringe haft. Naturligtvis kan det vara trevligare att vara lite närmre skogen men det var inga problem med infarten av löparna.

Flera orsaker bidrog till att arbetet med tävlingen kom i gång lite sent. Men med den kunskap och den oerhört duktiga personal vi har i Snättringe var det inte någon nackdel. För en sådan här ”normal” tävling kanske det är en fördel men ej att rekommendera. Det skall sägas att tävlingsledare och banläggare, marker och TC var klart i god tid. Grencheferna satte igång och gjorde ett mycket gott arbete. En osäkerhet var parkeringen. Sommaren ställde till det även för oss, vi hade en parkering med ca 600 m gångavstånd och över stora vägen till Nynäshamn. Där körs det ganska fort. Varje gång jag var vid TC före tävlingen gick jag ut i åkern för att se om inte axen var gula och klara för skörd. Men det gick sakta. Men det visade sig att markägaren ville hellre låna ut gärdet närmast TC så han prioriterade om och slog kornet på lördagen. Vilket gjorde att vi fick parkering med 50 m att gå för de som stod närmast och 125 m för de som stod längst bort. Som alltid med ett sådant här arrangemang så är det mycket detaljer att lirka ihop. T ex vad skall vara var och duschar farligt nära en känlig å. Men allt löste sig till det bästa. Det blev en mycket lyckad helg. Sverige slog England i fotboll, det var vackert väder på tävlingsdagen och allt gick bra. Cirka 1 100 anmälda med 900 startande och ett resultat på mellan 30-40 000 kronor.

I augusti 1999 har vi åtagit oss att arrangera dag-DM. Planeringen är i full gång. Bl a tittar vi på elektronniska stämplingssystem som antagligen är ett måste på DM. Är det något speciellt du absolut vill syssla med på den tävligen så boka nu på en gång. Fundera gärna på hur vi kan göra tävlingarna ännu bättre och kom med tips.

Som ni förstår av inledningen så är Snättringe en stor och aktad arrangör av orienteringstävlingar. Jag har tittat på den statistik av arrangemang vi har i klubben sedan 1954. 62 tävlingar har vi arrangerat och hör och häpna ca 82 000 deltagare har vi haft. Då är 5-dagars, 25manna och kortdistansen tillsammans med andra klubbar medräknade.

Skubbaren-poesi

Älgen lägger stora pluttar, när Lollo över ängen skuttar.
Snättringes skubbare lubbar snabbare än landslagsmännen kubbar.
Björne och Sara skriver dikter, istället för att göra sina plikter.
Vid starten står Peter ”Piraten”, och undrar var det var för konstigt i maten.
Sara knyter sin OL-sko, sedan får konkurrenterna ingen ro.
Vi väntar på David vid upploppet, vi får ju inte förlora hoppet.
Rådjuren fryser i skogen, Frasse dansar på logen.
Duvan har gett upp ruvet, Björne drar täcket över huvét.
Bea springer över ängen, medan Marlene drar sig i sängen.
Kontrollerna kommer kontrollerna går, men orienterarna består.
Snön ligger vit på marken, ekorren gnager på barken.
Nya ol-blusen klär, är det någon som vet vart vägen bär?

JAG, EN SKUBBARE

Namn: *David Henrik Pettersson.*
Ålder: *Jag är 16 år just nu.*
Bor: *Rågsved. Telefonkarta sidan 36 ruta C2.*
Familj: *Ibland. Jag har också en hund som heter Snobben.*
Utbildning: *Kampsportinstruktör och grundskolan, går naturvetenskapsprogrammet på Farstagymnasiet.*
Arbete: *Innebandydomare ibland när jag har tid.*
Uppdrag i klubben: *Jag är med i skubbarredaktionen och skriver artiklar.*
Målsättning: *Bli bäst.*
Varför började du orientera? *Tystnad… En kompis till mig orienterade i OK Södertörn och jag började där innan jag fattade att Södertörn var så dåliga, då började jag i denna överlägsna klubb.*
Hur ofta tränar du? *Enligt det nya programmet som jag har fått så blir det fem gånger i veckan.*
Största framgång: *Inte vad jag kan minnas.*
Största besvikelse: *Uteblivna framgångar.*
Övriga intressen: *Fotboll, innebandy, och ninjustu (ninja).*
Har du parabol? *Nej men jag har kabel-TV.*
Senast lästa bok: *Ken Follet, Lejonens dal.*
Senast sedda film: *Kod mercury en usel film som jag inte rekommenderar.*
Två skubbarmärken av fem möjliga.
Beskriv din tandborste: *Vit och Grå Jordan med svartvita borst.*
Beskriv dig själv: *Tystlåten.*
Tyck till om SNÄTTRINGE-Skubbaren: *Superbra och den kommer att bli ännu bättre nu när jag är med.*

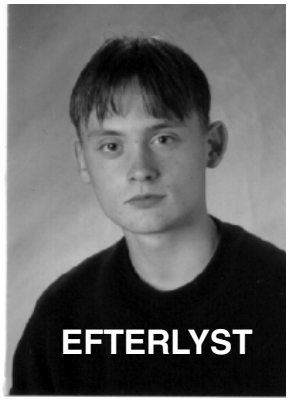

Vad gör alla på träningen egentligen, springer de bara omkring för skojs skull eller?

Hur går det med träningen?

TEXT BERTIL GELIUS

Kommer ni ihåg att vi i våras skickade ut ett lite provokativt meddelande om vår träning? Vi hade synpunkter på såväl organisation som prioriteringar.

Vad har hänt?

Vi utannonserade i Skogsport en tjänst i klubben som coach och tränare, vi fick ett antal svar, framförallt utifrån landet, av unga seniorer. Dessvärre blev det inget napp, man ville stanna kvar i sina klubbar när det kom till kritan.

Vi tycker dock att vi ska komma igång med de viktigaste inslagen i förslaget, i alla fall lite undan för undan har vi styrt över på det nya sättet att jobba.

Och vad innebär då det?

· Dels koncentration bland träningsledarna, på i första hand en huvuduppgift under hela året.
· Dels en sammanhållen årsplanering med tydliga mål för respektive period.
· Dels mer individuellt inriktat träningsinnehåll.

Detta har inneburit att den fysiska träningen har tagits om hand av en grupp med Micke Gelius, Peter Granath och Björn Salomonsson. Dessa svarar för löpträningar, gympa samt som nytt inslag i år, styrketräning och simning i Huddingehallen.

Rune Rådeström svarar för all teknikträning samt är coach för juniorerna.

Vad ska då detta leda?

Ja, förhoppningsvis ännu ett snäpp bättre kvalitet på träningarna, lite mer varierat och också mer genomtänkta övningar.

Vi har nu ett gäng på c a 12-15 juniorer och seniorer både tjejer och killar, som vi hoppas mycket på och som om de svarar upp mot träningsutbudet och får vara fria från skador kommer att kunna gå mot en ny tävlingssäsong mycket preparerade och med en formtoppning förhoppningsvis inte i februari-mars utan i april-maj. Förhoppningsvis kommer de också att bedriva en bra sommarträning så att de viktiga tävlingarna i augusti-september motsvarar förväntningarna.

De individuella och lagmässiga målen vill vi få återkomma till.

Ny klass i år och veteran-VM i Tjeckien inte allt för långt bort. Det kändes lockande. Berit och jag beslöt att ta några semesterveckor och bila ned till Tjeckien.

Dramatisk final på Veteran-VM

TEXT RUNE RÅDESTRÖM

Jag har inte tidigare lyckats på veteran-VM så nu kändes det motiverat att satsa lite extra. Tävlingen skulle gå i norra Tjeckien med Novy Bor som centralort, en liten stad med 20000 invånare. Staden är mest känd för sin glastillverkning. Terrängbeskrivningen talade om kuperad terräng och sandstensklippor. Jag har tidigare sprungit i liknande terräng och visste ungefär vad som väntade, svårorienterat bland klipporna och kuperat.

Förberedelser

När jag funderade över träningsupplägget insåg jag att det som behövde förbättras var löpstyrkan i kuperad terräng. En bra grund var lagd med vinterns långdistansträningar med klubben. Träningsveckorna under maj och juni såg ut ungefär på följande sätt: Ett distanspass i skog på ca 1.30, ett tempolopp på 3 – 6 km i max- eller nära maxtempo på elljusspår, samt backträning i Hammarbybacken eller Flottsbrobacken. Dessutom en hel del träningsorienteringar och lättare löpning i skog. Några enstaka cykelpass ingick också samt en del styrketräning. Backträningen var det nya i träningen. Jag har visserligen kört backträning tidigare men aldrig systematisk i så stora backar, de högsta som finns söder om stan. Backträningen var jobbig men som det visade sig senare till stor nytta. Jag brukade, efter 10 minuters uppvärmning, köra 5 gånger upp och ned och avsluta med 2 km lättare löpning. Backträningen blir som intervallträning fast i ett lugnt tempo vilket gör att risken för muskelbristningar är liten. Tränings-orienteringarna försöker jag springa tävlingslikt och koncentrerat för att få in ett bra flyt i orienteringen. Att slarva och bomma bara för att det är träningsorientering ger ingen träning av orienteringstekniken.

Idre-lägret två veckor före veteran-VM blev en perfekt sista finslipning av formen.

Vad är Veteran-VM?

Tävlingen sanktioneras av internationella orienteringsförbundet och har officiellt fått namnet ”World Masters Orienteering Championships”, förkortat WMOC. Det är väl inget riktigt officiellt mästerskap men betraktas allmänt som ett världsmästerskap för veteraner. Med veteran menas 35 år och äldre. Den har vuxit till ett stort format med ca 4000 deltagare och som regel bra konkurrens i de olika klasserna. De flesta kom från de nordiska länderna men ett 30-tal olika nationer var representerade.I min klass, H55 var vi ungefär 350 deltagare. Man springer två kvallopp och i H55 var vi uppdelade i fem kvalgrupper med 70 st i varje grupp. De 16 bästa från varje grupp gick till A-final, de 16 därefter till B-final. Det är en fördel att gå bra på kvalet eftersom kvalsegrarna får starta sist i finalen.

För min del gällde det att gå lugnt och säkert på kvalen och ta dessa som träning för att lära känna karta och terräng. Går man bara något så när rätt är det inga svårigheter att ta sig till A-final.

Första kvalloppet svårare än väntat

Dags för första kvalloppet. TC låg vid en liten idyllisk by som heter Kytlice någon mil utanför Novy Bor. En nyhet var att vi fick kartan utan plastfodral, den var tryckt på våtstarkt papper. Man var allt lite misstänksam om den skulle stoppa för väta men det funkade alldeles utmärkt. Början på banan såg svår ut, de tre första kontrollerna var stenar i grönområden. Bara 100 m till 1:a kontrollen vilket jag inte gillar. Vill gärna springa några minuter för att komma in i orienteringen. Jag var mycket noggrann och fick den första direkt. Det är oerhört viktigt att börja bra. En miss i början blir som att bära på en tung ryggsäck hela vägen. Det ligger mycket i vad den gamla världsmästaren Kent Olsson sa till sig själv vid starten: ”Jag skall gå till första då blir det att jag springer. Säger jag att jag skall springa blir det att jag rusar med stor risk för att missa”. Offra gärna en halvminut på väg till första för att ta den direkt.

Nu tillbaka till loppet. Terrängen var stökigare än vad jag väntat mig med rätt mycket grönt och hög växtlighet. Kuperingen var inte alltför tuff och mest blev det rakt på, hade nog väntat mig mer vägvalsorientering. Jag tuffade på och plockade kontrollerna utan några större missar. Avslutningen på banan var vansklig, den gick i ett kuperat område med tät skog där man dessutom hade avverkat en del. Men jag fortsatte som planerat, lugnt och säkert, så även den biten gick bra. När jag nådde målet vackert beläget vid en liten insjö kände jag mig rätt nöjd. Hade bara gjort några smärre misstag som kostat ca 2 minuter. Banan och terrängen hade varit svårare än väntat men jag kände att jag hade ett bra grepp om

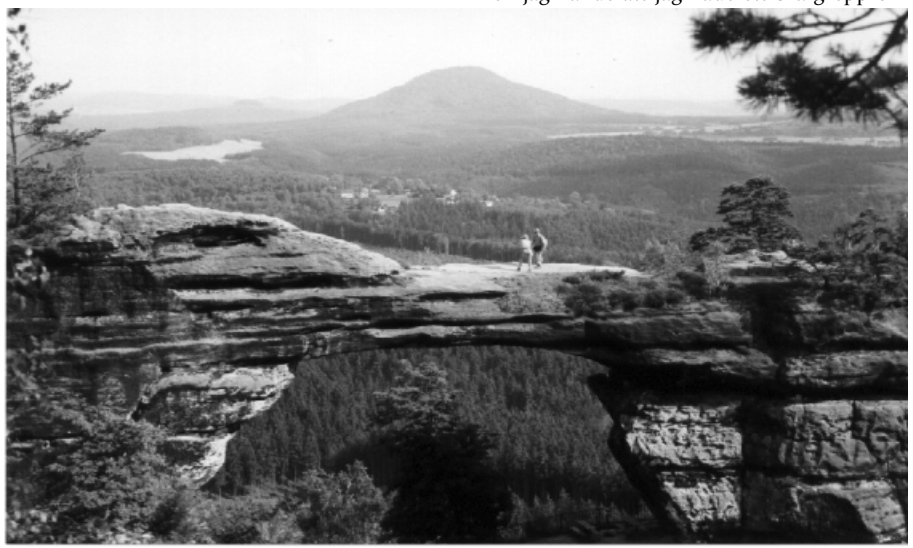

Storslagen natur i Tjeckien.

orienteringen i den ovana terrängen. Det blev också en 2:a plats en minut efter en finne.

Drömlopp på kval 2

Vi höll till vid samma TC som gårdagen men man utnyttjade ett annat tävlingsområde. Början gick dock i samma svåra parti som avslutningen dagen innan. Här visste man alltså vad som gällde, ta det lugnt i början och orientera ytterst noga. Det gick också helt perfekt i det svåra partiet. Därefter blev terrängen mer öppen och inbjöd till högre fart. Loppet gick utan ett enda misstag och löpningen fungerade också bra. Det kändes att träningen gjort nytta och att jag hittat formen vid rätt tillfälle.

Då jag stämplade vid sista kontrollen visade klockan på 40 minuters löptid. Då jag startade sent visste jag att ingen hade gått under 45 minuter i någon av kvalgrupperna. Det blev också seger med 4 minuter. Varför springer man inte på det här viset jämt? Det fina loppet gjorde att självförtroendet stod på topp inför finalen vilket är viktigt för att lyckas. Jag hade nu också fått ett bra grepp på konkurrenterna.

Regnig final

Finaldags. Vaknade till en gråmulen himmel men ännu inget regn. Idag skulle vi till en annan plats, en liten by som heter Svor. På väg i bilen ut till tävlingen kom regnet. Ett stilla strilande som kom att fortsätta hela dagen. Nästan som på Halikko förra året. Jäklar också det kan bli problem med imma på glasögonen var första tanken. Men med hjälp av imskydd och skärm brukar det för det mesta gå bra. Försökte istället vända regnet till något positivt. En del springer sämre i dåligt väder och kan man bara skaka av sig olusten ökar chansen till ett bra resultat.

Väl ute på TC letade Berit och jag upp ett stort äppelträd till skydd mot regnet, där vi trängde ihop oss med en massa andra. Där blev vi sittande bortåt 5 timmar utom när jag var ute och sprang.

Eftersom jag vunnit A-gruppen på kvalet fick jag förmånen att starta sist i finalen. Att det var besvärliga förhållanden förstod jag då tiderna överlag var långa. Min bana var 6.6 km och bästa tiden då jag gick till start var 60 min. Trodde nog med tanke på kvaltävlingarnas förhållanden att man skulle ned på 50 min.

Så stod jag där på startlinjen. Bredvid mig stod en gammal finsk landslagsman, Markko Salminen, som startade bland de sista i H50. En funktionär kom fram och fäste en röd tejpremsa på hans nummerlapp och sa ”favorit”. Sen fäste han två tejpremsor på min nummerlapp och sa ”erste favorit”. Det kändes ju inspirerande. Det kändes också inspirerande att 2 min före mig startade Stig Berge från Norge, individuell världsmästare redan 1970. Då jag fått kartan i handen ögnar jag snabbt igenom banan och konstaterar att det blir mest rakt på, inga svårare vägvalsproblem. Koncentrerar mig sedan på 1:a kontrollen ett bäckslut på en sluttning i ett grön/gult område. Ser rätt svårt ut. Det är 600 m till kontrollen, skönt med en lite längre sträcka i början. Bestämmer mig för att ta ett säkert vägval runt på stigar istället för vansklig sluttningsorientering.

Missade startpunkten

Pip,pip,pip,pip,piip där går starten. Följer stigen framåt mot startpunkten. Men var är den? Upptäcker efter kanske 100 m att jag är ute på banan, startpunkten var nog där jag fick kartan. Nu kan jag inte fullfölja mitt planerade vägval eftersom jag i så fall måste slå mig genom ett grönområde. Måste tänka om och ta det svårare rakt på vägvalet. Det var just snyggt, på årets viktigaste tävling missar man startpunkten! Nåväl jag hade tur också. Genom mitt höga startnummer hade en hel del stigar bildats i det höga gräset så det gick att hålla bra fart. Förenklar kontrollen genom att köra mot en tydlig bäck och sedan följa småbäckarna in mot kontrollen, som sitter precis där jag vill ha den. Efteråt visar det sig att jag hade bästa sträcktiden så vägvalet var nog inte så dumt. 2:an och 3:an är ganska lätta, nu är det en härlig bokskog att löpa i så det är bara att stå på. Både löpningen och orienteringen fungerar, det känns att jag fått en bra start. Strax efter 3:an möter jag Stig Berge som ännu inte tagit kontrollen. Härligt nu har jag tagit mer än 2 min på en av mina värsta konkurrenter.

Bingokontroll

Men nu blir det tuffare. 4:an är rena bingokontrollen. Enligt definitionen skall den ligga mellan en sten och en brant strax nedanför högsta punkten på ett högt berg. Hela sluttningen är svart av stenar och branter, dessutom är skogen tät. Det är först hemma vid skrivbordet och med hjälp av ett förstoringsglas som man kan se exakt var kontrollen ligger. Ändå är kartskalan 1:10000. Här missades en hel del. Bestämmer mig för att gå upp på berget och ta kontrollen uppifrån. Men vilken terräng! Det är så brant, stenigt och stökigt så för att överhuvudtaget ta sig fram drar jag mig åt sidan och kommer nedanför kontrollen utan någon säker hållpunkt. Jag chansar in i ringen men hittar naturligtvis ingen kontroll bland alla stenar. Går genast upp på berget, läser snabbt in mig, ner igen och där sitter skärmen. Skönt, det blev bara en minut. Samtidigt kommer Stig Berge in till kontrollen, nu har jag tappat mitt försprång på honom.

Nu går det undan då vi kommit ihop. 5:an går bra men farten har blivit lite för uppskruvad. 6:an ser lätt ut, en sten nära en stig. Springer på stigen och spanar efter stenen. Där lite längre fram är en stor sten, den måste det vara. Vi springer dit båda två, rundar stenen men ingen skärm. Ser att vi kommit för långt, vänder tillbaka och där ordentligt gömd i det höga gräset ligger kontrollstenen. Där gick en minut till. Full fart mot nästa en grop på en sluttning. Terrängen är öppen det är bara att köra kompass rakt på. Plötsligt dyker ett grönområde upp. Jaha vi har kommit till höger där det finns en liten grön fläck. Men det här grönområdet är stort. Verkar skumt. Så dyker en stor väg upp. Tvärstopp, det skall inte finnas någon väg här. Plötsligt blir allt

Det är så här vi vill se Rune, överst på prispallen.

kristallklart. Vi har dragit oss 100 m åt vänster och inte åt höger som jag trodde.

Vinklar av mot kontrollen som tas direkt. Där gick nog 30 sekunder till.
Nu har jag gjort flera misstag beroende på att Stig Berge och jag stressar varandra till för hög fart. Tror inte jag bommat om jag varit ensam. Nu måste det bli skärpning, det får inte bli några fler missar.

Trasig kompass

Nu går det bra ett tag men 9:an verkar svår, en sten i ett grönområde. Strax innan kontrollen stämmer inte kurvbilden för mig. Stig Berge försvinner in i buskarna tillsammans med två andra löpare vi kommit ikapp (Erik Engebråten och Göran Berg från Norge resp Sundsvall). Jag bryr mig inte om de andra utan står still säkert 20 sek. för att få kurvbilden att stämma. Så blir allt klart, jag har förväxlat en djup sänka med en höjd och vänt på kurvbilden. Tar kontrollen direkt men de andra är borta nu. (Mellantiderna visade att jag stämplade 30 sek. efter Stig Berge här). Nästa sträcka har två vägval, till höger för att hålla höjd eller till vänster nedför en brant till en väg och därifrån en lätt kontrolltagning. Nu är det bråttom och jag har kommit lite ur balans. Har bara en tanke i huvudet, så snabbt som möjligt ner på vägen.

I den branta sluttningen hamnar jag i en djup sänka med höga branter på båda sidorna. Fullt av ris och bråte gör att man knappt kommer fram. Jag ramlar och kör ned både karta och kompass i lös jord. Får springa och släpa kartan i det blöta gräset för att få den ren. Men så kommer chocken. Kompasshuset har fastnat pga all jord som trängt in. Jag som är beroende av att ställa om kompassen ofta, nu får man springa mer på känn. Väl nere på vägen kändes det som att det här var Trasig kompass
Nu går det bra ett tag men 9:an verkar svår, en sten i ett grönområde. Strax innan kontrollen stämmer inte kurvbilden för mig. Stig Berge försvinner in i buskarna tillsammans med två andra löpare vi kommit ikapp (Erik Engebråten och Göran Berg från Norge resp Sundsvall). Jag bryr mig inte om de andra utan står still säkert 20 sekunder för att få kurvbilden att stämma. Så blir allt klart, jag har förväxlat en djup sänka med en höjd och vänt på kurvbilden. Tar kontrollen direkt men de andra är borta nu. (Mellantiderna visade att jag stämplade 30 sek. efter Stig Berge här). Nästa sträcka har två vägval, till höger för att hålla höjd eller till vänster nedför en brant till en väg och därifrån en lätt kontrolltagning. Nu är det bråttom och jag har kommit lite ur balans. Har bara en tanke i huvudet, så snabbt som möjligt ner på vägen. nog ett dåligt vägval och att misstagen nu hade blivit alltför många. Då jag kommer fram till kontrollen står Erik Engebråten och Göran Berg där och stämplar, Stig Berge ser jag inte till.(Mellantiderna visade att Stig, som tog det andra vägvalet, och jag hade nästan samma tid på sträckan).

Nästa sträcka är jobbig hela vägen långsamt uppför. Kontrollen verkar svår och är något märklig, en rotvälta i kanten av ett grönområde. Jag är snart ikapp Erik E och Göran B och där framme skymtar Stig Berge. Jag tar in på honom i sluttningen och är nästan ikapp vid kontrollen. Backträningen hemma har verkligen gjort nytta.

Imma på glasögonen

Nu är det bara lite kvar, två kontroller i ett detaljrikt bergsparti och så lätta sista. Men ett nytt problem dyker upp. Upp till 3:e kontrollen från slutet är det så brant att man måste gå och nu immar glasögonen igen fullständigt. Det är helt omöjligt att läsa kartan. Jag får väl hänga med de andra (vi var fortfarande fyra stycken ihop) till mål och hoppas att de går rätt tänkte jag. Men väl uppe på berget då man kunde börja springa släppte imman så att jag hjälpligt kunde läsa kartan. Tar 3:e sista direkt men näst sista en sten i ett plottrigt och tätt parti är svår. Jag får inte missa nu. Har lite tur och får tag på en höjd bredvid kontrollen. Full fart utför berget till sista och så är det bara målspurten kvar, lika lerig som på bästa 10-mila manér.

Seger trots allt!

Väl i mål kände jag mig besviken. Det här kunde väl ändå inte räcka, hade ju missat 3 – 4 minuter men farten hade varit bra. Speakern sa inget han hade missat målgången. Det kom fram en norrman som sa att jag vunnit men det kunde jag ju inte lita på. Min tid var 53.39 och bästa tiden på resultattavlan var fortfarande 60 minuter. Visserligen hade jag slagit Stig Berge men hade inte någon av de tidigare startande finnarna bättre tid?

Jag gick bort till vårt äppelträd och bytte om. Ingen tanke på att gå till duschen, det regnade fortfarande lika ihärdigt. Dessutom visste man inte om det fanns vatten i duscharna, på en av kvaltävlingarna levererade dessa enbart vattenånga. Snart stod det dock klart att jag vunnit, 2 resp. 3 minuter före Stig Berge och en finne. Det kändes verkligen kul att ha lyckats trots ett halvdant lopp. Prisutdelningen skedde senare på eftermiddgen på torget i Novy Bor. Den blev nu extra festlig då jag fick kliva högst upp på prispallen. Då hade det också slutat regna och solen tittade fram.

Nästa år går veteran-VM i Danmark med Aarhus som centralort. Troligen kommer man att utnyttja samma parti som för VM 1974 så det blir säkert hög klass på tävlingarna. Jag har redan anmält mig och det vore kul om några fler från klubben kom med. Men då gäller det att sno sig med anmälan. Anmälningstaket på 4000 deltagare kommer nog att nås långt innan anmälningstiden går ut.

Några dagar efter att vi kommit hem väntade en glad överraskning. Då jag kom från jobbet en dag stod en stor blombukett utanför dörren med gratulationer från klubben. Det värmde. Ett hjärtligt tack till alla inblandade, Berra m.fl.

Natt sprint cup resultat 1998

Klass A
1. Micke Gelius
2. Robert Tellvik
3. Jostein Tafjord
4. Anders Bergmark
5. Peter Karlberg
6. Jonas Nyman
7. Mats Fransson
8. Peter Granath
9. Thomas Hjort
10.Danne Rådeström
11.Per Helander
12.Bengt Bivrin
13.Jonny Nilsson
14.Carl Agestam
15.Björn Salomonsson

Klass C
1. Sara Lundblad
2. Karin Helander
3. Elin Hagen
4. Sofia Persson
5. Marlene Blomqvist
6. Therese Persson
7. Nadja Dahlström

Klass B
1. David Pettersson
2. Rune Rådeström
3. Lollo Eriksson
4. Olof Persson
5. Lars Cederús
6. Björn Lindén
7. Roland Nyman
8. Tore Borgstedt

Klass D
1. William Blomqvist
2. Fredrik Holgersson
3. Louice Larsson
4. Edvin Mellgård
5. Björn Holgersson
6. Mikael Nilsson
7. Patrik Nilsson

På grund av sjabbel av banläggaren var en kontroll i finalen felinritad för klass A och B. Resultatet i dessa klasser är därav det som gällde efter 3 deletapper. Jag beklagar den snöpliga avslutningen men hoppas ändå att ni hade några trevliga trevliga tisdagar i november.

Göran Nilsson

Inför den stundande säsongen kan det vara på sin plats att se över utrustningen. Behövs nya skor? Vilken är bäst, Silva, Jalas eller någon av de nya modellerna. Skubbaren beslöts sig för att testa. Vår testpanel bestod av både erfarna OL-löpare och Leif Andersson.

Skubbaren testar OL-skor

Sockiplast

Härstammar från gammalt nordamerikanskt mönster, mockasinen. Rekommenderas av gymnastiklärare. Lätt och ganska följsam. Några i testpanelen tyckte den hade sina begränsningar i hyggespasset men den ger ett oslagbart grepp på tallhed. Rekommenderas ej på vintern. Kan även fås med Snättringe-loggan på sulan istället för stjärnor!

Platåsko

Mycket populär de senaste åren, speciellt bland damer. Likheter med en gammal 70-talsmodell som bars av ABBA. För känsliga vrister kan kompletteras med vristskydd som tillbehör i matchande färger. Olämplig i terräng. Denna sko lämpar sig mycket bra för vinterlöpning eftersom man slipper att sjunka ned i snön.

Populär!

Dansskon Allan

En snygg modell, lämpad för Natt-OL och korta distanser. Lite slirig, speciellt på natt-kröken. Kan endast fås i svart. Prisvärd. Finns ej med snörning.

Pjäxa

För den kräsne OL-löparen. Skon är mycket stryktålig och med mycket bra motstånd mot väta (snö). En nackdel kan vara att den känns något långsam och stel, speciellt med tanke på det höga priset. Kan fås i både dam- och herrmodell samt i olika färger. Slå till idag så får du ett par Sockiplast på köpet!

Bäst i test!!!

Killerboots

Denna stövel har visat sig vara ypperligt bra i slask-väder och när det regnar, mycket vatten avvisande. Det långa skaftet fungerar som benskydd. Se upp för billiga piratkopior på marknaden, ett äkta par får man dock betala lite mer för. Några välriktade sparkar med dessa kan få en att hamna först i stämpelkön på Tiomila.

Användbara.

Steppskor

Ungefär samma funktion som dansskon Allan, fast lite stabilare. För dig som vill vara lite extra stilig i skogen på söndagarna. Blir dock lätt skitiga och slitna.

Stiliga.

Det är märkligt vad snabbt en tävling är över. Förarbetet är mycket långt och det hela är över på bara några timmar. Speciellt höstlunken går mycket fort.

Jag tränar för...

TEXT TÄVLINGSLEDARE STEFAN GRANATH

I Januari började jag och Hans Letfors att ta kontakt med markägare för att kunna arrangera Höstlunken i Tumba med Storvretens skola som TC. Förarbetet är långt och man blir förvånad när det hela är över på bara fem timmar.

Vi har arrangerat höstlunken från Storvretens skola tidigare, nämligen 1991. Då var Tomas Hugosson och Anders Schiche tävlingsledare. Till 1998 års Höstlunk bestod tävlingsledningen enbart av nybörjare. Jag själv var tävlingsledare för första gången och Hans Letfors var banläggare, också han för första gången.

TC var väldigt kompakt. Parkeringen låg på en stor fotbollsplan precis bredvid så att längsta avstånd blev 100 meter. Dusch och omklädnad var inomhus i skolans befintliga lokaler. Sekretariatet var också inomhus, dock placerat i en liten gymnastiksal. Tyvärr hade Botkyrka komun tilldelat oss för få omklädningsrum så det vart väldigt trång, speciellt för damerna som intog ett omklädningsrum extra som vi hade som passage för att komma till sekretariatet. Det är tur att det är orientering vi sysslar med, för ingen brydde sig om att funktionärerna var tvungna att gå igenom deras omklädningsrum för att komma till sekretariatet.

Ny klassindelning

Till i år hade vi gjort en ny klassindelning för att göra det hela lite tydligare. Den gamla betäckningen har nu gått i graven. Vi utökade antalet klasser också, klassen D17-20 tillkom. Dock var det bara en patrull som anmälde sig. Hasse hade lagt mycket bra banor, den längsta banan som med den nya beteckningen heter H21 A mätte i år 16,6 km och hade 20 patruller anmälda varav 18 kom till start. Motsvarande för föregående år var 23 anmälda patruller. I H21 A hittade vi tre stycken Snättringelöpare med. Peter Granath och Björn Lindén och David Petterson ihop med Robert Tellvik körde den långa banan.

Tyvärr drabbades vi av ett feltryck på definitionerna i klasserna H13-16 och D13-16, vilket fick till följd att vi vart tvungna att stryka de två klasserna.

Roligt att vinna en tårta

Höstlunken är en väldigt speciell tävling. Alla löparna kommer samtidigt och TC blir fyllt på bara en halvtimma. Sedan försvinner allihop igen och bara funktionärerna blir kvar. Sedan droppar de in två efter två, trötta och blöta, men på det hela taget nöjda! Särskilt nöjda blev de som fick en tårta från Delicato som Anders Bergmark gav bort varje halvtimma. De som inte fick någon tårta behövde inte hänga läpp, för när Snättringe SK arrangerar tävling så bjuder vi på en marka som få kan nå upp till. Det luktar nygrillat över hela TC och de smörgåsar som bjuds till försäljning är annat än de svettiga ostmakor som brukar stå till buds på andra tävlingar.

Förra året då Gösta Guteland var tävlingsledare och jag biträdande, sade vi att vi skulle marknadsföra Höstlunken mer än någonsin. Jag fortsatte på det spåret även detta år och ökade reklamen inför tävlingen. Kanske kan detta vara en av orsakerna till att vi i år hade 702 stycken deltagare, allt som allt. Detta är en siffra som vi inte haft sedan 1993 då vi var 707 stycken. Det är en ökning med 40 mot föregående år och femtio mot för två år sedan. Det tycker jag är mycket bra. Vi får hoppas att vi kan ligga kvar på den här siffran nu.

Tävlingen fungerade mycket bra bortsett från de strukna klasserna. Sekreteriat, mål, marka, parkering, allt flöt mycket bra. Jag passar på att tacka alla funktionärer som ställt upp och jobbat men jag vill speciellt tacka grencheferna, Tomas Hugosson, Leif Hermunstad, Ragnar Bergmark, Maud Gelius, Helene Anderrson, Göran Johansson, Daniel Bringby, Odd Guteland, Susanne Granath, Sven Roos, Olof Persson, Sune Granath, Anders Bergmark, Sven-Åke Svensson, Nadia Dalström och Monika Lundblad för en utmärkt insats. Räkna med att ni gjort sådant bra jobb att ni får fortsatt förtroende…

Nästa år skall Höstlunken troligen gå från Källbrinks IP. Tonia Strömqvist och Åsa Stridh är tävlingsledare och Karin Helander banläggare. Till nästa år arrangerar vi även DM så det blir en tuff höst precis som i år. Men det ska ju inte vara några problem för oss. Vi är ju vana att ha två tävlingar på en säsong. När hade vi senast en vårtävling?

Björn och Peter har just kommit i mål efter 17 hårda kilometer.

Anders Bergmark håller koll på läget från speakervagnen.

Statistik Höstlunken

År	1994	1995	1996	1997	1998
Plats	Visättra IP	Visättra IP	Källbrink	Farstanäset	Storvretskolan
Antal deltagare:					
SA, H21 A, 16-20 km	16	24	15	23	20
SB, H21 B 12-15 km	67	52	40	34	31
YJ, H17-20, 12-15 km	4	7	10	10	5
ÄO, H40, 12-14 km	20	25	20	24	29
V, H55, 8-9 km	18	23	14	17	22
Motion, 8-9 km	47	61	56	61	61
D, D21, 10-12 km	19	16	12	5	13
OG, D40, 7-9 km	14	17	14	10	12
Mix, 10-12 km	45	45	40	36	35
YP, H13-16, 7-9 km	9	13	6	8	19
F, D13-16, 7-9 km	9	13	7	9	13
ÄMix, HD40, 7-9 km	19	25	35	38	37
Summa patruller:	287	321	269	275	297
Summa personer.	569	649	541	554	594
Direktanmälan:	121	31	115	112	110
TOTALT:	690	680	656	666	704

Tävlingsledning: Bengt Bivrin, Ove Jonsson, Sture Lantz, Gösta Guteland, Stefan Granath

Banläggare: Lars-Johan Våg, Rune Rådeström, Gösta Guteland, Karin Helander, Stefan Granath, Anders Bergmark, Hasse Letfors

Svenne och Sture delar ut priser. Stefan ser till så att allt går rätt till.

Har du behov av ny...

Elektro Helios

Husqvarna

AEG VOLTA Sveriges mest köpta dammsugare

ZANUSSI BOSCH

Cylinda

...Kyl

Frys

Spis

Disk

Fläkt

Tvätt

Tork

Dammsugare?

Vitvaror erbjuds i dag av många återförsäljare till priser som inte är de allra bästa.

Varför inte höra av dig till mig när du vet var du vill ha?Jag lovar att skubbarläsarna kan spara många hundralappar på hushållsmaskiner till lågpris om det vill sig väl.

Tyvärr har jag ingen produktutställning men brochyrer kan tillhandages.

Ring: Träffas säkrast kvällstid. /Kaj Lindholm

K & M LINDHOLM HANDELSBOLAG
Gnejsvägen 14, 141 39 HUDDINGE
Tel. 08-711 57 89
Reg. No. 969648-8833

Det är nu, sedan omstarten, fjärde året vi delar ut ett pris till årets ungdom. Priset ska gå till den som lyft sig själv rejält, tränat regelbundet, gjort ett par bra tävlingsresultat, vara en person av den sociala sorten samt att man inte redan varit årets ungdom.

Årets ungdom 1998

TEXT LEIF ANDERSSON

Denna åtråvärda titel är få förunnat:

- 1995 Nina Nilsson
- 1996 Sara Lundblad
- 1997 Peter Granath

Vi hade flera vassa kandidater även i år. Snättringes ungdomar är ju som bekant mycket respekterade och fruktade bland våra konkurentklubbar, och med en meriterande 2:a plats i Ungdomsserien. Förutom Ungdomsserien är väl ett antal Kavleframgångar det som man bäst minns från året som gått, främst 16:e platsen i Tiomilas ungdomsklass samt DM-segern i D14.

Individuellt står kanske Sara i en klass för sig själv medan där bakom finns flera, tjejer och killar, som hävdar sig väl även i elittävlingar.

Ungdomskommitten fick en tuff kväll men efter en stunds diskuterande hit och dit lutade det åt att det även 1998 skulle bli en tjej. Att det sedan skulle bli en i klass D14 förvånar väl ingen, men vem skulle det bli? Vi enades slutligen om Årets ungdom med följande motivering:

Året startar i moll, ingen buss, rejäl bom på första och nedblodad målgång. Lite bättre på våren och sommaren som följs av höstens träningsflit, ett helt nytt självförtroende samt inledd ledarkarriär i och med torsdagskul. Allt detta sammantaget motiverar valet av Årets ungdom: Marlene Blomqvist.

Priset, en vandringspokal och plakett, delades ut i samband med höstavslutningen. När prisutdelaren, Bosse Andersson, sprättade upp kuvertet spred sig tystnaden i lokalen. Men redan efter inledningsraden tisslades det lite bland våra fjortisar. Många mindes Marlenes målgång på OK Tors med helt nedblodat ansikte efter kraftigt näsblod några kontroller från mål. Så när Bosse efter vidare läsning kom fram till själva namnet så visste i alla fall en hel del om att det var Marlene som skulle bli årets ungdom.

Det som Marlene har visat är att trots en usel inledning på säsongen så gäller det bara att satsa vidare, tids nog kommer framgångarna. Som på DM-kavlen när Sofia gjorde en mycket stark förstasträcka, bara ett par minuter efter täten. En tid som Marlene plockade in på andra för att släppa iväg Sara samtidigt med Natalie från Söders OL i täten. Resten blev en ren defilering, segermarginalen blev en bra bit över 5 minuter. Detta följdes upp på Österåkerskavlen där tjejerna åter igen slog favoriten Söders och blev bästa Stockholmslag med en fin 3:dje plats.

Att vi kommer att få det svårt när vi ska utse årets ungdom nästa år också är jag rätt säker på. Ett råd till alla som vill ha den fina vandringspokalen stående i hemmet: Träna hårt, var med och tävla flitigt, kämpa på även vid motgångar. Men glöm för all del inte bort att vara en kompis!

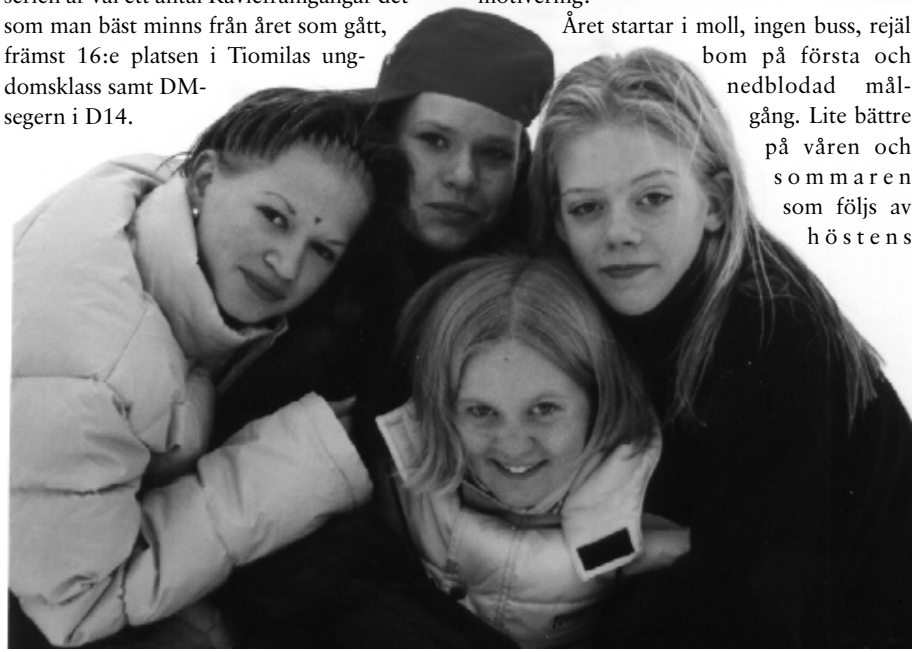

DM kavle-segrarna i D14. Tjejerna kämpade hårt i skogen.

Som alla vet så har klubben än en gång rantat runt i dom finska skogarna. Som en Svensk bäver är det något alldeles extra att få uppleva den paniken som försiggick ute i skogen det fanns människor överallt och på många sätt verkade det som inte en j-ä-v… visste var de var, inte mig emot förstås jag hade fullständig kontroll på allt utom en sak…. Var f-n är kontrollen.

Halikko – ur en bävers synvinkel

TEXT DANIEL RÅDESTRÖM

stora lyft. Kavleframgångar med bland annat DM-guld, och bästa sträcktid. Individuell resultatförbättring med Skol-SM som höjdpunkt. Ökad

Nej, nu till allvaret. Snättringe ställde i år upp med tre hela och fula (nästan) lag. Dom sista sträckorna hölls ihop med ett par dubbelgångare, berörda personer vet vilka jag menar så vi behöver inte säga så mycket om den saken men en sak ska de veta det var en strong insats.

Men hur gick det hela då…. Jo, vi samlades vid det gamla vanliga stället i ”värtan” själv var man förste man på plats nu när man inte hade farsan att släppa på. Det visade sig senare att man inte alls var först på plats. En mystisk person som heter Persson inte Göran utan Olof hade grymt men rättvist belägrat förstaplatsen genom att ligga och sova på plats i kafeèt, det är där emot oklart om Persson hade spenderat natten där eller ej, den informationen får ni ta reda på själva.

Klockan 20.00 prick lämnade vi Stockholm jag vet inte om ni kände det men var det inte lite ”Titanic-feeling” när vi ångade mot Finland. Nja, det vete katten men det var inte långt ifrån.

På vår fina båt, öhh, skuta fanns det bara en sak att göra och det var att vänta, vänta på att taxfreebutiken skulle öppna och man fick handla vad det nu var man skulle ha. Mer ingående info skulle bara drabbas av redaktionens censur.

Morgon 06.30 frukost

Vi som reste med Siljalines förträffliga skuta vet precis som jag att skutan inte sjönk och där med sprack min ”Titanic-feeling”. Vi som dessutom skulle inta en sorts flytande och fast föda som brukar kallas frukost fick också reda på att det inte fanns mat nog åt alla det var tydligen först till kvarn modellen, jag kände hur jag plötsligt förvandlades till ett ynklig hög ruttna löv eller något i den stilen, allt på grund av att man inte kanske skulle få någon mat. Tankarna flödade fritt i skallen kanske var det en komplott mot de Svenska klubbarna, det måste var så, de finska klubbarna hade stulit vårt käk. Plötsligt var det lika glasklart som ärtsoppa på en torsdag. Om vi inte fick käk så skulle vi inte orka tävla mot finnarna, vilka uslingar alltså.

Min teori sprack dock här också när kaptenen meddelade att det fanns mat åt alla och att saken var löst. Hmm, man kanske inte ska vara så paranoid.

Bussen

Det var dags att ta sig till tävlingen som alla vet så åker man buss ut till tävlingen.

För oss som varit med några år så vet ni också att det är tradition för Micke G att sno en kudde från båten för att ha något att sova på i bussen. Döm om min förvåning när Micke inte hade med sig någon kudde från båten i år. Det visade sig sen att det var hans flickvän som hade lyckats få honom att motstå frestelsen att sno åt sig en kudde, Silja Line tackar för insatsen. Resten av bussresan gick som en bussresa brukar gå, alla somnade alltså.

Det är därför synnerligen onödigt att spilla någon mer tid på det.

The Real Tävling, va

Nu var det dags att tävla, jag hoppas att ni inser allvaret i det här, det var nu och inte sen man visade vad varje man/kvinna gick för. Det var alltså dags att vissa för finnarna att deras lilla plan med käket hade misslyckas. Det visade sig att finnarnas plan fungerade det var nämligen ett finskt lag som vann. Jag funderade i cirkus fem sekunder innan jag bestämde mig för att lägga in en protest mot finnarna. Dom hade ju trots allt saboterat tävlingen för oss. Men det dröjde inte länge förän jag kom på att vi hade fått frukost och mina bevis var allt annat än starka. Jag kom också fram till det att jag inte pratar finska så hur skulle jag lägga fram saken. Det var kanske bäst att låta saken bero men sov inte för djupt i Finland, mina kära vänner och jag kommer tillbaka och då….. Ska….. vi….. Öhh…. kpanmla…… Vinna heter det.

Tävlingen genomfördes som sagt och med facit i hand kan vi väl konstatera att det gått riktigt bra vi fick runt alla tre lagen och det anser jag

vara ett steg i positiv riktning det visar att klubben är på gång. Vi fick också en trevlig överraskning det visade sig att Sara L var bäst på sin sträcka. Men inte i klubben bara utan på tävlingen. Ett stort BRAVO till Sara.

Men det var inte bara Sara som gick bra på tävlingen de flesta gick som de skulle eller över sina förväntningar, det fanns naturligtvis ett par djupdykningar också, som bäver så flyter man och simmar rätt hyfsat så jag får anse mig nöjd med min resa genom tallar och granar, det gick faktisk riktigt bra. Nog om det jag skulle vilja tacka alla för en suverän resa och en riktigt bra tävling som genomförts bra. Ett speciellt tack till Göran som fixade priser i olika kategorier till de tävlande, Kategorierna var till exempel bästa insats, eller värsta bommen den var det måttligt med konkurrens om.

Väl tillbaka på skutan som skulle ta tillbaka till fäderneslandet var det bara att festa runt och ha kul. Den delen är jag alldeles övertygad om att alla lyckades med.

Kort fakta om Halikko

Det regnade inte på hela resan. Jag lovar att jag inte ljuger.

Det var inte iskallt heller.

Det var varma duschar på tävlingen(i alla fall när undertecknad duschade).

Det var inte dålig terräng.

Sist men inte minst skutan sjönk inte.

Så va i hel-te var vi någonstans, vi kan omöjligt åkt rätt med färjan. Man kanske ska ringa och fråga Silja Line och fråga hur stor risken är att dom körde fel med oss på väg till Finland.

I vilket fall som hälls så syns vi nästa år och då regnar det säkert!

Regnade det verkligen inte?

Inomhus OL börjar bli en framgångsrik februaritradition för Snättringes ungdomar. Nytt för i år var att "skogen" var flyttad från Årsta skolan ut till Tyresö gymnasium samt att man infört ett nytt moment med nattorientering.

Inomhus OL 98

TEXT LEIF ANDERSSON

Tidigare år har vi i SSK förlitat oss på våra duktiga tjejer, senast med Sofia som ankare. I år var det bara killar som skulle försvara SSKs stolta traditioner. Förväntan och spänningen var stor när vi på lördagen gav oss iväg ut till Tyresö-skogen.

Kvalificering

Man tävlade i tre pooler med totalt åtta lag i varje pool. De två bästa lagen i varje pool, samt utöver dessa, två lag med bäst tider, gick vidare till söndagens semifinal och final. SSK ställde upp med två lag. SSK lag 2 hamnade i pool 2. Tyvärr fick vi återbud i sista stund så vi fick inte ihop fullt lag, men tävlade ändock genom att dubblera en sträcka. Laget bestod av idel debutanter: Micke Nilsson, Johan Sebenius och Rasmus Karlsson. Skogen var som vanligt måttligt kuperad plintskog, med inslag av bommar och förbjudna områden samt kryddat med ett mörkerrum där man fick orientera med ficklampa. Efter att ha känt på banan i första heatet imponerade SSK stort i de två efterföljande heaten. Micke och Johan, som turades om att dubblera sista sträckan, sprang som om de aldrig gjort annat än inomhus-OL, kompletterad med Rasmus som säkerheten själv på tredje sträckan. Hade vi haft fullt lag skulle vi med säkerhet nått semifinalen, men killarna kommer säkert igen nästa år !

SSK 1 som tävlade i pool 3 hade ivrigt hejat på lag 2, men sedan var det upp till bevis. Laget bestod av erfarna inomhuslöpare : Fredrik Holgersson, Erik Paulsson, Fredrik Andersson och William Blomqvist. Som vi snappade upp av våra konkurenter "SSK har fyra killar, de verkar farliga !". Heatet kunde bara sluta på ett sätt, med SSK som segrare med dagens bästa tid för heat1 (Men SSK 2 hade bättre tid i deras heat 3, och dagens snabbaste SSK-are var faktisk Micke - äras den som äras bör). Efter heat 2 var vi klara för semifinal, trots att ett heat återstod. Våra erfarna killar hade klarat pressen, med en förväntat semifinalplats, och en miss i heat 3 var betydelselös.

Semifinal

På söndagsmorgonen gav vi oss åter ut till Tyresö, med självförtroende och humör på topp.

Semifinalen bestod av 3 heat med 4 lag i varje heat. 1:an fick 4p, 2:an 3p, 3:an 2p och 4:an 1p, och vid eventuell felstämpling 0p. Lagen var indelade i 2 grupper. SSK hamnade i den tuffaste gruppen tillsammans med Skarpnäck 1 och 3 samt Södertörn 3. Den andra gruppen bestod av Skarpnäck 2, Södertörn 1, Roterbro 1 och Väsby. De som har följt tidigare års tävlingar vet att Skrapnäck är klart giftiga och att Södertörn alltid håller sig framme. Dessutom hade skogen växt lite under natten och banorna blivit snäppet svårare.

Heat 1 och stor spänning. SSK med säkra Fredrik H växlar först (10 kontroller på ca 3 min !!) tätt följd av Skarpnäcks-lagen. På sista stäckan går William ut som tvåa efter Skarpnäck 1, en placering han håller in i mål. Fast SSK hade stämplat fel !, hoppat över en kontroll, på en sträcka. Heat 1, SSK 0p. Oron sprider sig, matematiken börjar. Om vi vinner heat 2 och 3, går vi vidare ? Heat 2, killarna tar sig samman och gör det som krävs. Vi vinner heatet ganska enkelt. Sedan inträffar det oväntade, i ett heat som inte SSK sprang stämplade Skarpnäck fel. Inte bara Skarpnäck 1 utan även Skarpnäck 3. Den oro, frustration och förtvivlan som fanns hos oss var plötsligen överflyttad till Skarpnäck. Nervdaller och dramatik på OS-nivå. Nu räckte det för oss att komma 3:a i sista heatet, vilket vi lätt klararade med en säker 2:a placering efter semi-finalens dominant Skarpnäck 2.

Finalen

Finalen bestod av 4 heat med samma poängräkning som i semifinalen. Med i finalen var förutom SSK: Skarpnäck 1 och 2 samt Rotebro. Min favorit var Skarpnäck 2, som vann alla sina heat i semifinalen.

En liten paus innan finalen ska börja. Banan är nu, om möjligt, ännu svårare och hindren högre. Till exempel, en klättring över bommar på 2 m höjd. Hela gymnastikhallen sjuder av spänning. Vi börjar heat 1 med en knapp 3:dje plats, viss besvikelse bland vår OL-äss. Dessutom hade det blivit omstart när vi gav oss ut i ledning på sträcka 3, en kontroll hade fått fel kodsiffra. Dramatiken fortsätter med att heatets 2:a, Skapnäck 2, hade stämplat fel.

I Heat 2 blir vi 2:a efter Skarpnäck 1, som nu har två segrar. Heat 3, William går ut som 2:a på sista sträckan och passerar ledande Skarpnäck och SSK går i mål på finalomgångens bästa tid. Inför sista heatet är ställningen: Skarpnäck 1 11p, SSK 10p, Skarpnäck 2 4p och Rotebro 4p. Eftersom SSK har bästa tid så gäller att den som kommer först av Skarpnäck 1 och SSK i mål vinner.

Vi vann inte, men silver är inte fy skam (fråga Sveriges OS-kommite). Vi kanske skulle förseslå att Inomhus-OL blir olympisk gren. Dramatik och spänning så det räcker och blir över, samt då skulle SSK få sina första OS-deltagare.

Innan prisutdelningen fick alla ledarna utmaningen att själva prova på finalbanorna. Som av en händelse fick både Bosse och jag snabbt upp våra mobiltelefoner och vi var tyvärr alltför upptagna för att riskera både liv och lem på de smått livsfarliga banorna. Annars var utmaningen att ledarna skulle försöka slå finalens rekordnotering av Fredrik Holgersson. Men som tävlingsledaren Gary utryckte det "det är nog omöjligt", och det var det ! Fredrik som startsträckslöpare är nog det grymmaste man kan tänka sig.

Skarpnäck fick nu behålla vandringspriset efter ett antal segerrika år. Vi fick hemfärd med silverplaketter och vinst i form av Annas pepparkakor. Men vi kommer igen nästa år, omöjlige Fredrik H, stensäkra Erik P samt min William har ett år kvar innan de faller för åldersstrecket. Dessutom har vi killarna i SSK lag 2 som nu har fått den erfarenhet som krävs. Nästa år hoppas vi också på att få med 3 lag, gärna med tjejer.

Kartklipp

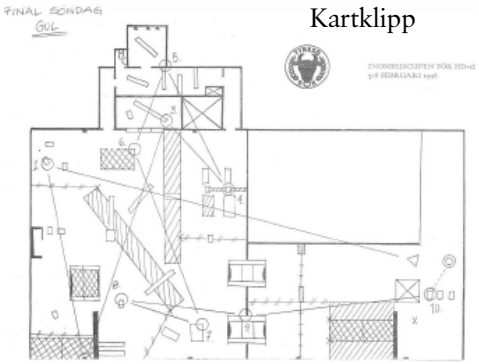

Har du hört...

...att vi fick ihop tre lag på både Halikko och 25-manna? Det är nog Görans förtjänst.
...att skubbarredaktionen har hittat klubblokalens läskförråd och pizzan i frysen? Mums fillibabba.
...att Skubbar-redaktionen sågJohan Hasselmark smyga omkring i källbrinkskogen mitt i natten? Han tränar väl till något stort.
...att Rune Rådeström knep guldpengen på Veteran-VM? Läs hans spännande artikel.
...att julen blev vit?
...att både våravslutningen och Augustilägret sket sig?
...att vi är utmärkt bra på att arrangera tävlingar?
...att Micke Gelius var först till första kontrollen på förstasträckan på Halikko-kavlen?
...att Sara Lundblad spöade både Peter Granath och Benny Letfors på deras sträcka på Halikko-kavlen?
...att vi hade fler pristagare i Ungdomspriserna (UP) Sara Lundblad (1:a!), Fredrik Holgersson (5:a), Björn Lindén (8:a) och Benny Letfors (9:a)?
...att Solgerd Letfors har tagit fram flera brochyrer och nyttiga recept på bra kost för oss orienterare? De finns att hämta i klubbstugan.
...att det gick så dåligt för H-16 grabbarna på USM att det inte är värt att dokumentera i denna tidning?
...att soffan försvunnit från klubblokalen på grund av åldern? Synd tycker red. Var ska vi sova nu, golvet är så hårt.
...att du kan låna en eller två OL-skor av Björn L om du råkar glömma en sådan? Det har både Frasse och några till gjort.
...att det finns ett par kvarglömda överdragsbyxor från Halikko i klubbstugan?
...att Marlene tog hem den åtrovärda titeln Årets Ungdom? Grattis!!!
...att Sverige vann Davis-cup i år igen?
...att vi kom tvåa i Ungdomsserien? Tullinge vann, men vi kommer närmare för varje år!
...att Per Elofsson knäckte norrmännen?
...att vi sålde både svenska och danska granar i julas?
...att det är folk som har bosatt sig i en byggarbets-barrack och en husvagn utefter Grisvägen? De är säkert naturmänniskor som gillar att ta långa söndagspromenader i skogen, eller? Varför kastar de då bilvrak i skogen? Mitt i Huddinge påstod att det var kriminellt belastade narkomaner? Det är nog möjligt, vem fasiken skulle annars vilja bo på Grisvägen?
...att det gör kommunen ingenting åt?
...att i år måste du ställa upp och springa 25-manna, för att vi skall ha med 4 lag?
...att alla som sprang Spettaloppet i år sprang Elitklass? Göran Johansson använde nämligen Elitens kontroller från kortdistansen efter 25-manna?
...något kul?
...något ovanligt?

1 (1) **Redaktionen**
Vad annars?

2 (10) **Årets Vinter**
Ser ut att bli lite längre och vitare än förra årets.

3 (4) **25-manna**
Göran lyckades i år med att få ihop tre lag varav första laget kom på 79:e plats!

4 (Ny) **Höstlunken**
En mycket värdig avslutning på säsongen!

5 (7) **Föreningsassistenten**
Hasse har både skött skrivbordsarbetet och lagt banor till Höstlunken.

6 (Ny) **McDonalds i Jönköping**
Var ska man annars äta när man är på väg söderut i vårt långsmala land?

7 (3) **Tok-OL**
Kluriga banor och dessutom man var tvungen att titta på definitionen.

8 (Ny) **Snättringes hemsida**
Där kan du hitta en massa skoj. Är du inte uppkopplad på internet hemma kan du gå till biblioteket och surfa gratis!

9 (Ny) **Elektronisk stämpling**
Oj, oj, oj vad fort det går i skogen nu!

10 (9) **Arne Weise**
Han gjorde så att Kalle & Musse fick stanna i SVT.

Klockan tre på en fredagseftermiddag träffades ett gäng coola typer som alla hade en sak gemensamt, de skulle till Skol-SM.

Skol-SM

TEXT PETER ”PIRATEN” GRANATH

Ledare för denna tråkiga tävling (som inte är ranking-meriterande tillägger en sur Björne) var Robert Tellvik och Magnus Käck. Kvart över tre kom en stor svart dubbeldäckare som en tystlåten chaufför körde. Det vart en stor uppståndelse och alla började att trängas och Björne, David och Peter fick de sämsta platserna på hela bussen, nämligen de längst fram där man inte kunde se på TV. Efter några timmars bussresa stannade vi vid Nyköpings bro och åt på Clock. Sedan åkte vi vidare mot Jönköping.

Väl framme fick vi veta var vi skulle sova. Av de fyra rummen var det ett rum som var förbjudet för Johan Brant, Benny, och några andra stökiga pojkar. Tyvärr blev det rummet överfullt (undra varför?) så Bea, Marlene och Therese fick efter mycket bråk byta rum. Björn och Peter fick veta att de inte hade betalat för maten och diskot men efter att Käck hade bråkat lite med funktionärerna så kom det fram att det var de som hade gjort fel, så Björn och Peter fick sina matbiljeter och sen var det dags att sova. Vi skulle ju tävla nästa dag.

En tidig Lördagsmorgon klockan 08. 00 tittade en otroligt morgontrött Björne upp ur sin lilla håla och kom med en klassisk kommentar: ***fasiken vad jag är seg idag***. Det kan bara Björn säga och han gör det jämt. Sista frukosten var klockan 09. 00, så Peter och Björn fick pallra sig upp även fast de startade klockan 12. 30. Sedan var det bara att gå till tävlingen, det var cirka 2 km ifrån där vi bodde. Därefter var det 2,5km till starten.

Terrängen skulle visa sig vara väldigt jobbig, upp och ner hela tiden. För vissa gick det bra (t.ex. Marlene) för andra gick det mindre bra (t.ex. Bea). En sak som var väldigt dålig var bristen på duschar. I herrduschen gick det rykten om att det var någon som bara satt i omklädningsrummet och inte gjorde någonting. Det sades att det berodde på att han inte hade någon handduk. Till slut fick man reda på att det var Peter som hade glömt sin handduk hemma i Stockholm, han fick låna Björnes men då blev han tvungen att vänta länge, för det var en otroligt lång kö till duschen.

Stockholm fick tre pristagare, varav en vinnare, men tyvärr så fick inte Snättringe någon medalj, vi hade hoppats på Sara. Segrare i D14 blev Natalie Egli och trea kom Karin Boström, i H14 kom Henrik Olson trea. Alla fick jättefina priser. Sedan återstod nog bara det jobbigaste, att gå hem, men det underlättades när vi stannade på Vivo och köpte lite godis och massa lärreblärre. När vi kom till skolan så mötes vi av en äcklig doft, det visade sig att man hade börjat hänga ut sina kläder på tork! Middagen var god.

Disco

Diskot började klockan 20. 00. ,man fick faktiskt åka med buss dit och hem. När man kom dit så mötes vi av ett helt tomt dansgolv och en tråkig DJ, som försökte dra några roliga vitsar men det var ingen som skrattade. Efter en stund när det hade börjat komma lite folk, började det att tätna på dansgolvet, det var bara att följa strömmen, för man vill ju inte vara någon *No Friends* och sitta i ett hörn och häcka, som många andra gjorde. I början så var det väldigt dåliga låtar och DJ’n försökte fortfarande bara att vara lustig, men så kom de in på riktigt klassiska låtar, som får vissa att

bli helt hysteriska t ex 800 grader ifrån Ebba Grön och YMCA ifrån Village People. Runt 23.45 gick den första bussen hem, de allra flesta försökte att komma med den första för att få lite sömn till den avgörande kaveln på söndagen.

Söndagen

De flesta ställde upp i propagandakaveln, där var det blandade lag som man togs ihop på resan dit. Starten gick runt nio och Letforsarna hade ”turen” med sig och kom i samma lag. Kavlen bestod av tre sträckor, med en löpare på varje. Björne och Benny sprang första sträckan och enligt Björne var det repris på Tio-mila första sträckan. Björne var inte bland de första i mål, så hans lag låg inte så bra till, det är därför vi nu tränar på gymmet, så vi kan spöa ner dem som försöker vara tuffa och ska bråka vid kontrollerna. Det gick inte så bra för några av Snättringelöparna, men ett lag ifrån Stockholm kom trea, Robert Tellvik gjorde ett iskallt drag och sprang alla sträckor (en sammanlagd sträcka på 10,7 KM) och slutade på fjärde plats. Sen väntade en lång och tråkig bussresa hem men när vi stannade för att käka på Macdonalds vart alla glada, jag tror att de som jobbade där blev glada när de såg oss gå. När vi skulle åka kom det in en buss med ett rugbbylag, några tjejer ifrån Tullinge började att banka på rutan, det slutade med att nästan hela rugbbylaget började att moona åt oss och tryckte upp rumpan mot rutan, då vart det ett

jäkla liv i bussen, där fick de tjejerna nu kanske de tänker lite nästa gång innan dem börjar att banka på rutan. På bussresan hem så skulle vi kolla klart på Grease som vi påbörjade på vägen ner, sen var det Most Wanted. Jag kan ju bara säga att Björne och David fick samma fina platserna längst fram,som på dit vägen, så Björne gjorde ett drastiskt drag och gick upp och la sig ned på golvet där uppe, så han också kunde se på filmen, vad David gjorde vet jag inte. Klockan 20.00 anlände en fullpropad och uttröttad buss till Klarabergsviadukten där gick de flesta av, vissa skulle vidare till Rotebro, men det var bara några enstöringar från Täby och Gustavsberg. Sedan åkte de flesta åt olika håll och jag åkte hem med pappas Golf till min lya och hade sköna drömmar i min egen säng.

Söndagen den 22 november var vi än en gång tvungna att gå upp med tuppen för att komma i tid till starten på Tok-OL klockan tolv.

Höstavslutning med Tok-OL

TEXT MARLENE BLOMQVIST & SOFIA PERSSON

Väl där så fick vi reda på att det fanns två banor; en för våldsamma och en för mindre våldsamma. För de som inte var våldsamma alls så fanns det en tipspromenad. Eftersom vi är så otroligt våldsamma så valde vi att springa den våldsamma banan, som var 2,4 km lång. Den för de som inte är lika våldsamma var bara 1,8 km. De flesta som sprang var dock också våldsamma. Man fick också reda på att man skulle starta en och en och att man skulle gissa sin tid och att den som kom närmast sin gissade tid skulle vinna. Enkelt… om man hade fått ha sin klocka på sig förstås. Men icke, den tog dom. Själva banan var dock inte lika svår som vi trott, det fanns bland annat bara en kontroll som satt ovanför branten, en stor ring, en onödig slinga och en enkel tvåa-trodde vi. Men tji fick vi, dom hade satt två kontroller vid den andra kontrollpunkten stenen, och den som var fel såg man om man tog den enklaste vägen. Det gjorde alla och därmed stämplade alla också fel. Det förlorade man på och de som hade klätt ut sig, vilka mest var vi fjortontjejer och Björne, tjänade på det. Någonting som man också tjänade på var att muta tävlingsledarna.

I mål

När man hade kommit i mål och duschat så bjöds det på pasta med köttbullar och grönsaker gjort av mästerkockarna Leffe och Bosse. Efter maten så var det prisutdelning, vinnaren på banan för våldsamma var jag (Marlene Blomqvist) och tvåa kom Sara Lundblad. William Blomqvist vann banan för mindre våldsamma. Det delades också ut olika märken och andra priser. Tydligen så var det här ungdomarnas dag eftersom Sara vann första priset i lotteriet och alla gubbar i klubben nästan inte vann någonting alls, i varken orientering eller lotteri. Priset för årets ungdom delades också ut men det får ni läsa om i en annan artikel.

Tack för en kul höstavslutning! (Även om Göran N borde gå en banläggarkurs för att lära sig hur nära två kontroller får ligga…) Nu gäller det bara att börja träna för nästa säsong!

Både stora och små diskuterar banan.

JAG EN SKUBBARE

Namn: *Leif Sören Andersson. Namnet Sören fick jag eftersom jag föddes på Sörens namnsdag.*
Ålder: *Oj...44...öh, ja.*
Bor: *Hemma, Hälleberget i Snättringe i ett vitt hus (borde målas om tillägger Marlene).*
Födelse ort: *Föddes? Jaa, på södersjukhuset…tror jag.*
Familj: *Tre barn, Marlene William, Martin och jag själv.*
Arbete: *Jag är egen företagare inom data.*
Utbildning: *Teknisk doktor.*
När började du orientera: *Förra året på 5-dagars.*
Varför började du orientera? *Det var Saras fel. Hon lurade med Marlene, och sen började jag.*
Hur ofta tränar du? *Löpning 2-3 gånger i veckan.*
Största framgånng: *Tvåa i skolmästerskapet i Källbrink 1968-69.*
Största besvikelse: *25-manna, cirkellöpning.*
Övriga intressen: *Hinns inte med. Sova?*
Senate lästa bok: *Någon datamanual.*
Beskriv din tandboste: *Tre stycken, en eltandis, en blå mjuk och en grön hård jordan.*
Beskriv dig själv: *Lat, snäll och knasig.*
Vad äter du till frukost? *Tre rostade bröd, juice och te.*
Vad har du för mössa? *Grå märkesmössa, men jag vet inte hur jag ska ha den för att det ska vara snyggt.*
Tyck till om SNÄTTRINGE-Skubbaren: *Höjdartidning, kommer dock ut sällan.*

Delta från Lojo i Finland tog hem segern i årets 25 års jubilerande 25manna. Marginalen till tvåan, fjolårssegrarna Rajamäen Rykmentti, blev endast två sekunder. På tredje plats och som bästa svenska lag placerade sig Leksands OK.

Stentuff kamp i Tranbygge

TEXT BJÖRN LINDÈN

Även detta års 25-manna var mycket väl-arrangerat, Järfälla och Väsby lyckades bra. Tävlingen gick på militärt område, I1 i Kungsängen. Det var fin terräng, stora flacka höjder, många kärr och ganska stigrikt, det fanns självklart en och annan benknäckarbacke också. Det var lättlöpt och relativt lätt-orienterat men trots det lyckades en del fastna i leran vid startpunkten, när de kom loss var de så uppjagade att de tog fel stig till första kontrollen.
Vädret var inte att klaga på, lite molnigt och nästan inget regn. Alla paralellsträckor gick ganska jämt. Snättringe ställde också upp med funktionärer vid kartplanket.
Positiva och negativa saker med tävlingen:
+ Banorna och bantrycket.
+ Funktionärshjälpen vid kartplanket.
+ Vädret, fint och uppehåll.
+ Det långa uppploppet.
+ Att vi fick dubbelt så bra placering som förra året.

- Att finnarna vann.
- Trångt i duschen.
- Pyttipannan, det var väldigt små portioner.

Starten har gått på världens största budkavle.

Hur lyckades vi?

När Rune och jag i början av juni började titta på laguttagningen till 25-manna var vår uppfattning att 2 lag var nog rimligt, men 3 verkade lite för svårt att få ihop.
När jag senare satt och knåpade med lagen blev jag mer och mer övertygad om att vi borde nog ändå försöka få ihop 3 lag.

En tidigare målsättning i klubben var ju att ha 4 lag 1999 så då borde vi ha 3 lag i år. Jag tyckte att de fanns många som säkert skulle vilja springa och som inte hade fått plats i 2 :a laget.

Att de skulle innebära en hel del jobb var jag beredd på. Jag tycker ändå nu efteråt att det var värt mödan, hoppas att ni som sprang också tyckte det var roligt.

Ett utskick med laguttagningen gick ut i början av augusti där återbud skulle lämnas i god tid innan anmälan skulle göras.

Jag såg ingen större problem vid an-mälningstidens utgång, så 3 lag anmäldes.
Senare började avhoppen att droppade in, och vid flera tillfällen såg det rätt mörkt ut. Men med hjälp av några villiga nybörjar föräldrar som tidigare orienterat, fylldes dessa luckor igen. När så siste återbudet kom dagen innan och möjliga reserver inte var så sugna, kändes det som mina förberedda över-talningsfraser inte riktigt passade. Att själv ta två sträckor var den enklase lösningen.

Nu gick allt över förväntan. 3:e laget behövde bara starta om med 2 löpare och ingen av alla 74 som sprang tycker jag gjorde ett dåligt lopp. Bra gjort!

Målsättningen med 4 lag kanske ändå inte är en omöjlighet med tanke på att de var 22 st som lämnade återbud.

Jag vill även rikta ett stort tack till er som ställde upp och jobbade vid kartplanket. Flera av er löpare fick ju också hjälpa till där. Har hört genom Bertil att arrangörerna var mycket nöjd med hur bra det fungerade.

Jag har sammanställt lite statistik:
300 lag startade
219 1:a lag
63 2:a lag
13 3:e lag
4 4:e lag
1 5:e lag

SSK 1 – plats 79.
Vi kom på plats 77 av 219 förstalag, eller på plats 11 av 27 Stockholmsförstalag.
Två stycken andralag kom före oss.

SSK 2 – plats 194
Vi kom på plats 31 av 63 andralag, eller på plats sex av 14 Stockholmsandralag. Ett tredjelag kom före oss.

SSK 3 – plats 268
Vi kom sist av alla startande tredje lag. Vi kom även sist av stockholms fem startande tredjelag. Även ett femtelag kom före oss.

Mälarö SOK och IBM-Klubbens förstalag placerade sig efter vårt tredjelag.

Använd tid och sträcka
SSK 1
Totaltid: 834 min. (13 tim, 54 min)
Km tid: 7,19 i snitt

SSK 2
Totaltid: 955 min. (15 tim, 55 min)
Km tid: 8,23 i snitt

SSK 3
Totaltid: 1242 min. (20 tim, 42 min)
Km tid: 10,70 i snitt

SSK Totalt
75 löpare har sprungit ca 35 mil.
Använd tid: 50 tim, 31 min.
Km tid: 8,70 i snitt.

UK Göran Nilsson

Att kunna kontrollera att en löpare verkligen besökt alla kontroller i skogen har alltid varit något av ett problem.

Sportident vs Emit

TEXT BJÖRN LINDÉN & DAVID PETTERSSON

Man har ju hört de gamla rävarnas berättelser om när man hade med sig polletter som man kastade i en hink vid varje kontroll. Sedan kom startkorten och stiftklämmorna, det systemet fungerar fortfarande och är kanske det bästa och billigaste men det mest tidskrävande. Men utvecklingen går framåt inom alla områden likaså inom orienteringssporten.

De senaste tre åren har det dykt upp flera olika nya elektroniska stämplingssystem. Först ut var Rengly med en bricka man fäster på ett finger och håller fast i handflatan. Numera heter detta norska system Emit. Lite senare kom Sportident med två system, ett system där man drog ett kort genom en skåra och ett annat där man stoppade ner en avlång bricka i ett hål. Sportidents system med kortet genom skåran kasserades ganska snart och man satsade istället på det andra eftersom det fick positiv kritik från användarna. Nu är det alltså Sportident eller Emit som gäller om man vill stämpla elektroniskt, det ena kommer antagligen att slå ut det andra inom en oviss framtid. Vem vet, det kanske dyker upp något nytt system nästa år. Sportident kommer att användas på 5-dagars 1999 i Dalarna, 2000 i Närke, 2001 i Uppland och 2002 i Skaraborg. Visst får vi se något av dessa system på våra tävlingar nästa år.

Spotident

Mycket liten, användarvänlig och snabb att stämpla med även för den ovane orienteraren. Inget riktigt backup system som Emit har, men kraschar mer sällan.

Teknik: man stoppar ner plastpinnen som man har fast satt på pekfingret ner i hålet på kontrollenheten, det blinkar och piper till och man kan springa vidare till nästa kontroll.

Genom att få direkt bekräftning på att stämplingen registrerats slipper man en massa felstämplingar som kanske skulle bli med Emit.

Emit

Lite större bricka än sportident, man har den i handflatan med en snodd fastsatt på valfritt finger (det som känns bäst). Har ett backup system, som består av en papperslapp som fästes på undersidan av brickan(den delen som trycks ner). När man ska stämpla tar man brickan och passar in den i kontrollenheten, detta med att passa in brickan kan vara svårt om man har för bråttom eller är ovan, det är då det blir en massa felstämplingar eller så tar det en väldig tid.

Sportident

Emit

Rätta svaren för Tippa OL-året 98

Tippa orienteringsåret 98 är nu avgjord. Efter mycket vilda tippningar återstod det fyra stycken som tippat åtta rätt av 15. De fyra är Björn Lindén, Minna Lundell, Måns Aspåker och Per Holgersson. Efter lottdragning mellan dessa fyra tipskuponger så vann Björn Lindén det åtråvärda priset! Det bör även nämnas att Sture Lantz gör en rejält ryck med hela sju rätt, vilket är sju fler än han hade förra året. Rätta raden finner du inringade nedan.

1) Hur många deltagare kommer att vara med på 1998 års upptaktsläger?
(1) mindre än 27
X mellan 27 och 35
2 36 eller fler..

2) Vad blir Snättringes bästa placering i herrkavlen på Tiomila?
1 bättre placering än 190
X placering 190 till 239
(2) sämre än placering 240.

3) Hur många deltagare (upp tom HD16) kommer Snättringe ha på StOFs sommarläger?
1 17 eller färre deltagare
(X) mellan 18 och 24 pers
2 25 eller fler deltagare.

4) Vem kommer att vinna Spettaloppets långa bana?
(1) Göran Nilsson
X Lennart Bjursäter
2 någon annan.

5) Hur många familjer kommer att deltaga på klubbens Idre-läger i sommar?
(1) 6 eller färre
X 7 till 10
2 11 eller fler.

6) Vem kommer att vinna WorldCup-deltävlingen på Femdagars?
1 Jörgen Mårtensson
X Kjetil Björlo
(2) någon annan.

7) Hur många etappsegrar får Snättringe på årets Femdagars?
1 en eller ingen etappseger
X två till fyra etappsegrar
(2) fem eller fler etappsegrar..

8) Vilken placering kommer Snättringes bästa lag att få på H43-kavlen?
1 placering 20 eller bättre
X mellan plac. 21 till 30
(2) placering 31 eller sämre.

9) Hur många kommer det totalt att vara med på Augustilägret?
(1) 19 eller färre
X 20 till 24 stycken
2 25 eller fler..

10) Hur många kommer att starta på vår nationella tävling den 6:e september?
(1) mindre än 1150 startande
X mellan 1150 och 1399
2 1400 eller fler.

11) Vilken plats kommer Snättringe få på Ungdomsserien?
(1) placering två eller bättre
X placering tre eller fyra
2 placering fem eller sämre.

12) Hur många lag kommer Snättringe ställa upp med på 25-manna?
1 ett lag
X två lag
(2) tre lag eller fler..

13) Hur många finska lag kommer det att vara bland de tio bästa på 25-manna?
(1) tre eller färre lag
X mellan fyra och fem lag
2 fler än sex lag.

14) Hur många besök kommer Snättringes hemsida att ha mellan den 1 jan. och den 31 okt?
1 mindre än 5000 besök
X mellan 5001 och 6000
(2) fler än 6001 besök.

15) Hur många parkeringsböter kommer Rickard Andersson att få mellan den 1 jan. och den 31 okt?
(1) inga
X en till två stycken
2 tre eller flera.

Namn	Antal rätt
Björn Lindén	8
Minna Lundel	8
Måns Aspåker	8
Per Holgersson	8
Peter Granath	7
Sture Lantz	7
Agneta Holgersson	6
Bo Andersson	6
Fredrik Holgersson	6
Leif Andersson	6
Mats Fransson	6
Nadja Dahlström	6
Viking Lantz	6
Elin Svensson	5
Johan Paulsson	5
Lars-Johan Våg	5
Nina Lundblad	5
Therese (Micke)	5
Ylva Nilsson	5
Anders Sjöqvist	4
Christer Sjöqvist	4
Thomas Hugosson	4
Bengt Bivrin	3
Björn Holgersson	3
Daniel Rådeström	3
Marlene Blomqvist	3
Micke Gelius	3
Mikael Nilsson	3
Hannes Aspåker	2
William Blomqvist	1

Hur kommer 1999 se ut för Snättringe SK? Tippa 15 rätt och du har chansen att vinna en resa!

Tippa orienterings-året 1999

Frågorna omfattar från den 1 januari till den 31 oktober, om inget annat anges. Fyll i kupongen på samma sätt som en tipsrad med 1, X eller 2. Till skillnad från det vanliga stryktipset är det inte tillåtet att gardera. Första dragna raden med 14 rätt vinner en resa inom SL:s fem zoner. Om ingen tippare lyckas pricka in alla rätt, vinner den först dragna raden med 13 rätt, alternativt 12 rätt osv.

Posta kupongen senast den 28 februari i SNÄTTRINGE-Skubbarens brevlåda på anslagstavlan i klubblokalen, eller skicka den till adressen som finns på sidan tre. Lycka till!

1) Hur många deltagare (tom HD-16) kommer att vara med på 1999 års upptaktsläger?
1 mindre än 24
X mellan 25 och 30
2 31 eller fler.
På förra årets Upptaktsläger var det 25 stycken deltagare.

2) Vad blir Snättringes bästa placering i herrkavlen på Tiomila?
1 bättre placering än 190
X placering 190 till 239
2 sämre än placering 240.
1998 bröt vårt enda herrlag.

3) Vem kommer att vinna Spettaloppets långa bana?
1 Göran Nilsson
X Mikael Gelius
2 någon annan.
1998 vann Göran Nilsson.

4) Hur många hundar kommer att deltaga på klubbens Närke-resa?
1 2 eller färre
X 3 till 4
2 5 eller fler.

5) Hur många svenskar kommer att placera sig bland de tre bästa på den indeviduella distansen under VM i Skottland?
1 ingen.
X en.
2 två eller flera.

6) Hur många etappsegrar får Snättringe på årets Femdagars?
1 upp till tre etappsegrar
X fyra till fem etappsegrar
2 sex eller fler etappsegrar.
1998 fick klubben fem ettapp-segrar.

7) Vilken placering kommer Snättringes bästa lag att få på H43-kavlen?
1 placering 30 eller bättre
X mellan plac. 31 till 40
2 placering 41 eller sämre.
1998 placerade sig klubben på en 49:e plats.

8) Hur många kommer det totalt att vara med på Augusti-läget?
1 19 stycken.
X 20 till 24 stycken.
2 25 eller fler.
1997 var vi 20 deltagare, varav fyra ledare. 1998 blev det inställt.

9) Hur många kommer att starta på dag-DM?
1 mindre än 1300 startande
X mellan 1301 och 1600
2 1601 eller fler.
På vår nationella tävling 1998 startade 900 .

10) Vilken plats kommer Snättringe få på Ungdoms-serien?
1 vi vinner
X tvåa eller trea
2 placering fyra eller sämre.
1998 kom klubben på en andraplats.

11) Hur många lag kommer Snättringe att starta med på Botkyrkakavlen?
1 5 lag eller färre
X mellan 6 och 7 lag
2 8 eller fler lag.
1997 ställde Snättringe upp med totalt sex lag. 1998 valde Tullinge att arrangera ungdomsserien i stället.

12) Hur många lag kommer Snättringe att ställa upp med på 25-manna?
1 ett eller två lag
X tre lag
2 fyra lag eller fler.
1998 ställde Snättringe upp med tre lag.

13) Hur många finska lag kommer det att vara bland de tio bästa på 25-manna?
1 tre eller färre lag
X mellan fyra och fem lag
2 fler än sex lag.
1998 var det tre finska lag med bland de tio bästa.

14) Hur många besök kommer Snättringes hemsida att ha mellan den 1:a januari till den 31 oktober?
1 mindre än 10 000 besök
X mellan 10 001 och 13 000
2 fler än 13 001 besök.
Under samma period 98 hade klubbens hemsida 11984 besök.

15) Hur många nummer av skubbaren kommer att komma ut 1999?
1 ett till två stycken
X tre
2 fyra eller flera.
1998 kom bara ett nummer.

	1	X	2
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
11			
12			
13			
14			
15			

NAMN _____
ADRESS _____
POSTADRESS _____
_____

Fyll i tipskupongen och skriv namn och adress på talongen. Posta senast **28 februari.**

Och det inför en av årets viktigaste tävlingar. Jag är ju titelförsvarare.

Den katastrofala uppladdningen

TEXT GÖRAN NILSSON

Mindre än en vecka före loppet:

De är ju Spettaloppet på tisdag och jag som glömt att anmäla mej, och så pratade jag ju med banläggaren igår utan att tänka på det.

2 dagar innan:

Får kontakt med Göran J och anmäler mej. Visst ja, var går det? Kan vara bra att veta. Brosjöbadet, jaha då blir det förståss upp och ner i branta sluttningen.

Tisdag, tävlingsdagen:

Stressa som vanligt hem från jobbet. Bilkö på Essingeleden som nästan står stilla, typiskt. Tiden går. Hem och snabbt ge Teddy mat. Tur att han glufsar i sej maten snabbt. Hinner fixa lite fika under tiden. En rask promenad med hunden. Han vill inte gå hem när jag måste, redan efter en så kort runda. De blir att släpa hem honom. In och byta om och packa. Är allt med? Post, Tiomila kartor, papper till Rune, jo allt verkar vara med.

Vid Brosjöbadet:

Är där i god tid, otroligt nog. Delar ut lite kuvert och så på med skona och ut och jogga lite.

Det känns för J…gt. Magen känns som en fotboll. Skulle nog inte stoppat i mej de där godiset före start. Låren och vaderna är stela och känns mer eller mindre oanvändbara efter allt cykelträning inför Vätternrundan. Hur ska jag få fart på kroppen? Micke ser pigg ut, han blir nog farlig idag. När var det jag startade? Typiskt ingen koll på det heller, 19.17 var det. Dags att dra sig mot starten.

I branta backen upp på elljusspåret:

Hjärtat slår som ett smatterband. Kommer ikapp Benny i backen. Det är bäst att verka oberörd och inte flåsa. När var det jag tränade sist? Oj det var nog i Hälsingland, i och för sig har jag varit en del i skogen och märkt kontrollpunkter inför höstävlingen, med de går inte att jämföra med ett bra träningspass. Inte undra på att det går trögt.

Vid starten:

Ingen TOA. Vad är de här för tävling? Tobbe hänvisar mej till skogen men jag avstår. Pip pip piiip. Rycker kartan och så iväg. Ut på elljusspåret och mot första. De känns ju trots allt rätt bra, tävlingsinstinkten tar över. Hittar 1án och 2án rätt bra. Lasse C dyker upp där från något konstigt håll. Han springer nog inte samma bana. Mot 4án går det lite väl fort för att orienteringen ska flyta. Lite tveksamt och några extra stopp. Jonny dyker upp vid mossen kontroll 5. Missar nästa något och Jonny är före. Mot nästa. Även här lite för hög fart. Vad är den nu då? Jonny dyker upp igen. Hittar den, något nertryckt mellan höjderna. Iväg mot nästa även denna gång för ivrig och har svårt att läsa in mej exakt. Där är höjden, och mossen är ju där. Då ska den sitta där nere. Skönt där är något orangevitt. Lite lugnare mot dom två nästa som jag hittar direkt. Nu är de bara två kvar. Håll i nu Göran! Nästa går bra. Nu är det bara sista kvar. Jagar iväg åt någorlunda rätt håll utan att ha full koll. Blir tveksam vid elljusspåret. Den här ska ju vara lätt. Känner stressen komma krypande. Var f..n är den? Här är ju stigkröken. Bra då så, och så full fart mot mål.

De här var inget perfekt lopp. Micke har nog tagit mej, eller kanske till och med Rune . Han brukar aldrig missa så vem vet.

Loppet räckte nu till ännu en inteckning i Spättan. Det är nog 15 års envisa kamp om Spättan som givit en viss rutin, tillräckligt för att kompensera den totala okollen innan loppet.

Många av er som läser dehär trodde nog inte detta om mej. Men så här var det i alla fall.

Ris från Roos

Banläggare, utsättare och bannedtagare.
Fortfarande är det en hel del skärmar och stämplar som hänger kvar i skogen och ej blir nedtagna utan går sin undergång till mötes. Det tycker vi inte om. Det åligger banläggaren att se till att kontrollerna tas ner inom rimlig tid. Har han eller hon vidtalat någon annan för nedtagningen skall de ändå kontrollera att det blir gjort. Glöm ej att kodsiffran ej får häftas på skärmen därför att den blir förstörd då häftklammern rostar och gör hål i tyget. Fäst istället kodsiffran på snöret.

Det är även viktigt att övrigt materiel återbördas till stugan så fort som möjligt. Lånar du ut materiel till andra klubbar eller till medlemmar så skall du tala om det för Hasse Letfors (föreningsassistenten) så vi vet vem som lånat detta. Alltså måste vi skärpa oss.
Orienteringshälsningar från materielansvariga.

Du får gärna skriva en artikel i skubbaren om du har varit med om något som är värt att delge resten av klubben. Varför inte skriva om blotet, ett tufft vinterlångpass, eller hur du upplevde julgransförsäljningen.
Fatta pennan!

Peter och Björnes sovplats på Gotland i somras.

trivsamt & tryggt
NYTT OCH NYTTIGT OM OSS I CENTRUM
HUDDINGE centrum
VÅRT EGET MAGASIN
Kommer i brevlådan!
HUDDINGE CENTRUM
trivsamt & tryggt

Välkommen till din comfort butik!
comfort
butik/installation//service
Stuvsta Rör
HUDDINGE. Djupåsvägen 10-12. Tel 08-774 02 85.
Öppet: vard 8-18, lörd 10-14.
Butik med stor utställning
Fasta priser på installation och reparation

Mila HALOGEN
Ljuset som syns!
Pannlampor och hjälmlampor för
Sport • Fiske • Jakt • Arbete
Mila Design & Tillverkning AB
Tel. 08-711 81 11, Fax 08-711 16 01
Batterier • Tillbehör